

Élővizeinkről az Ikva tervezett mederrendezése kapcsán

Sopron értékei közt legnagyobbak a várost körülölelő erdők és a rajta átfolyó két patak. Napjainkban, amikor a nyári időben szárazak a patakmedrek, sokan elgondolkodhatnak, mit is tehetnénk élővizeink egészségéért, egyáltalán: hogyan éljünk együtt vizeinkkel?

Amikor sokáig késik az Égi Áldás, eszünkbe jut a saját felelősségünk: mennyi vizet fogyasztunk nap mint nap (és ebből mennyit hiába!) abból az általunk pótolhatatlan kincsből, amit ivóvízként ez a táj ad nekünk. Emlékszünk még a szép hetvenes évekre, amikor ilyen esetben vízkorlátozást rendeltek el, és az emberek tényleg átérezték a helyzet súlyosságát, ami azóta sem csökkent, sőt...

Ilyenkor árvízről beszélni eléggé furcsa, ilyenkor szökőkutakban pancsolni a kiszáradt patak fölött egyszerűen szemellenzős tévedés!

Hogy mit tehetünk? Ausztriában, tőlünk pár kilométerre már vezető vízügyi mérnökök teszik jóvá korábbi tévedéseiket, és a vállalkozó kedvű „civilekkel” együttműködve visszaalakítják élővizeiket valóban élővé!

Igen, mert egy tó, patak akkor él, ha partja természetes föld, tele oda való őshonos növényekkel, állatokkal, ha a patak kedvére kanyaroghat éltetve környezetét, és a lapos ártérben csak alig észrevehetően emelkedő vizével termékeny hordalékot rakhat maga mellé. Csak így lesz egészséges és barátságos a víz, csak így hasznos az embernek is, és nem okoz kárt. Kikövezve, egyenes és mély medrében csörgedezve nem is nevezhető pataknak, alig tisztítható, a talajvizet is leszívja, kiszárítja környezetét!

Az állandó tavak pedig gyors párolgással még attól a kevés vízhozamtól is megfosztják a patakokat, ami folya bennük. (A régi lóúsztatók a párnapos áradás vizével teltek meg, aztán kiürültek megint!)

Az égből hulló – egyre szeszélyesebb eloszlású – vízzel nagyon takarékosan kell bánnunk, hogy a Tájnak, a velünk együttélő milliárdnyi lénynek és nekünk, embereknek is jusson éltető erejéből! Minél tovább itt kell tartanunk, fékezniük lefolyását, hogy legyen ideje a talajba szivárogni, vagy elpárologni, és ne tűnjön el onnan, ahová leesett.

Ausztriában az új épületekhez csapadékvízgyűjtőt írnak elő, hogy az ivóvizet tényleg csak ivásra kelljen használniuk. (A mai soproni vízfogyasztásból csak kb. 108.000 literre lenne szükség ivóvízből, a többi lehetne esővíz is, mint Európában oly sokhelyütt!)

Kertjében sokunk hordót tesz az eresz alá, hogy ne vesszen kárba az eső. Egyre nagyobb burkolt felületeinkről viszont a lefolyóba ömlik a drága víz! Még a ma bűzölgő szennyvizünk is öntözhetne erdőt, és nem kellene továbbfolynia.

Az idei tavaszi Ikva-takarítást éppen Szent Vizünk éledésének kezdeteként szerveztük. Nagyon szívesen együttműködünk élővizeink újjáélesztésében, faültetésben, kanyargóssá tételben, a városon belüli csapadékvízgyűjtés megvalósításában, a hazai és szomszédos jó példák bemutatásában, a szakemberek összehozásában.

Kérjük Önöket, akik közvetlenül tehetnek élővizeinkért, gondolják meg a fentieket!
Köszönjük!

Sopron, 2007. szeptember 3.

Tisztelettel:

Hárs Olivér
társelnök